[illegible]
[illegible]

non sinere peccatoribus ex sententia agere . sed statim
ultiones adhibere . magni beneficii
est indicium. Non enim sicut in aliis
nationibus dominus patienter expectat .
ut eas cum iudicii dies venerit in
plenitudine peccatorum puniat: ita
et in nobis statuit . ut peccatis nostris
in finem devolutis: ita demum in nos
vindicet . propter quod numquam quidem
a nobis misericordiam suam amovet .
corripiens vero in adversis populum su
um non derelinquit. Sed hec nobis
ad commonitionem legentium dicta
sint paucis. Iam autem veniendum
est ad narrationem. Vi
Igitur Eleazarus unus de primoribus
scribarum vir etate provectus et vul
tu decorus: aperto ore hyans . com
pellebatur carnem porcinam man
ducare. At ille gloriosissimam mor
tem magis quam odibilem vitam
amplectens voluntarie preibat
ad supplicium . Intuens autem quo
modo oporteret accedere: patienter
sustinens . destinavit non admitte
re illicita propter vite amorem . Per
Hi autem qui ebdomadam legitur.
astabant iniqua miseratione
tione commoti . propter antiquam vi
ri amicitiam tollentes eum se
creto rogabant afferri carnes
quibus ei vesci licebat ut simu

laret manducasse sicut rex im
peraverat de sacrificii carnibus: ut
hoc facto a morte liberaretur. Et
propter veterem viri amicitiam hanc
in eo faciebant humanitatem. At
ille cogitare cepit etatis ac senec
tutis sue eminenciam dignam et
ingenue nobilitatis caniciem atque
a puero optime conversationis actus: et se
cundum sancte et a deo condite legis con
stituta: respondit cito dicens pre
mitti se velle in infernum. Non
enim etati nostre dignum est inquit fin
gere . ut multi adolescentium ar
bitrantes Eleazarum nonaginta
annorum transisse ad vitam alieni
genarum . et ipsi propter meam simulatio
nem et propter modicum corruptibilis
vite tempus decipiantur et per hoc
maculam atque execrationem mee
senectuti conquiram. Nam et si
in presenti tempore suppliciis homi
num eripiar . sed manum omnipotentis ne
que vivens neque defunctus effugiam.
Quamobrem fortiter vitam exceden
do senectute quidem dignus appa
rebo . adolescentibus autem forte exem
plum relinquam: si prompto animo ac
fortiter pro gravissimis et sanctissimis
legibus honesta morte perfungar.
His dictis: confestim ad supplici
um trahebatur. Hi autem qui eum

ducebant et paulo ante fuerant
mitiores. In iram versi sunt propter ser
mones ab eo dictos: quos illi per
arrogantiam prolatos arbitraban
tur. Sed cum plagis perimeretur: inge
muit et dixit. Domine qui habes
sanctam scientiam: manifeste tu scis:
quia cum a morte possim liberari.
duros corporis sustineo dolores: se
cundum animam vero propter timorem tu
um libenter hec patior. Et iste quidem
hoc modo vita decessit. non solum iuve
nibus sed et universe genti memoriam
mortis sue ad exemplum virtu
tis et fortitudinis derelinquens.
Contigit autem septem fratres una cum
matre comprehensos compelli a re
ge contingere contra fas carnes
porcinas. flagris et taureis cru
ciatos. Unus autem ex illis qui erat pri
mus. sic ait. Quid queris. et quid
vis discere a nobis? parati sumus
mori magis quam patrias dei le
ges prevaricari. Iratus itaque rex
iussit sartagines et ollas eneas
succendi. Quibus statim succensis:
iussit ei qui prior locutus fuerat am
putari linguam: et cute capitis
abstracta summas quoque manus et pe
des ei presecari. ceteris eius fratribus
et matre inspicientibus. Et cum iam
per omnia inutilis factus esset: iussit

ignem admoveri. et adhuc
spirantem torreri in sartagine.
In qua dum diu cruciaretur: cete
ri una cum matre invicem se hor
tabantur mori fortiter dicen
tes. Dominus deus aspiciet verita
tem: et consolabitur in nobis
quemadmodum in protestatione can
tici declaravit Moyses. et in ser
vis suis consolabitur. Mortuo
itaque illo primo hoc modo: sequen
tem deducebant ad illudendum.
Et cute capitis eius cum capillis
detracta: interrogabant si prius
manducaret quam toto corpore per
membra singula puniretur. At ille
respondens patria voce dixit. Non
faciam. Propter quod et iste sequenti loco
primi tormenta suscepit. et in ultimo
spiritu constitutus. sic ait. Tu qui
dem scelestissime in presenti vi
ta nos perdis: sed rex mundi de
functos nos pro suis legibus in
eterne vite resurrectione suscita
bit. Post hunc tercius illudebatur.
Et linguam postulatus cito protulit.
et manus constanter extendit. et
cum fiducia ait. E celo ista possi
deo: sed propter dei leges nunc hec ipsa
despicio. quoniam ab ipso me ea recep
turum spero. ita ut rex et qui cum
eo erant mirarentur adolescen

ea in uas unũ: et facies tibi panes
numero dierũ quib; dormies sup
latus tuũ. Trecentis nonagi
ta dieb; comedes illud. Cibus
autẽ tuus quo uesceris: erit i
pondere uiginti stateres i die.
Et factus Dñica . ii . x . i .
est sermo dñi ad me dicẽs.
Et tu fili hois. hec dicit dñs de'
terre isrl'. Finis uenit. uenit fi
nis: sup quatuor plagas terre.
Nũc finis super te. Et immittam
furorẽ meũ in te: et iudicabo te
iuxta uias tuas. et ponã contra
te oñs abhominationes tuas.
Et ñ parcet oculus meus sup te.
et ñ miserebor: sz uias tuas po
nam super te. et abhoiationes
tue in medio tui erũt. Et scie
tis quia ego dñs. H. Lco . ii .
ec dicit dñs ds. Afflictio
una. afflictio: ecce uenit.
Finis uenit. uenit finis. Eui
gilauit aduersum te: ecce ue
nit. Venit contractio sup te q
habitas in terra. Venit temp;
pe est dies occisionis. et ñ glẽ
montiũ. Nunc de ppinquo ef
fundam iram meam super te.
et complebo furorẽ meũ in te. et
iudicabo te iuxta uias tuas. et
iponã t' oia scelera tua. et ñ par

cet oculus meus neq; mi
sz uias tuas iponam t
minationes tue in me
erũt: et scietis qa ego su
Ecce dies. Lco . iii . ecce
ecce uenit. egressa
tractio. Floruit uirga: g
uit superbia. iniquitas
i uirga ipietatis. Non e
et ñ ex pplo neq; ex sonitu
et ñ erit requies in eis. Ve
pus: appropinquauit dies
emit ñ letetur. et q uendit
lugeat: quia ira sup omn
pplm eius. Quia qui uend
id qd uendidit ñ reuerte
adhuc i uiuentib; uita
sio eñi ad omnẽ multitu
eius ñ egredietur. et uir in ini
quitate uite sue ñ confortab
Canite tuba. ppa Lco
rentur oñs. et ñ est
uadat ad preliũ. Ira enim
super uniuersum pplm ei
foris: pestis et fames in
Qui in agro est gladio m
tur: et qui in ciuitate pe
et fame deuorabuntur. Sal
buntur qui fugerint ex
erũt in montib; quasi co
conuallium. oñs trepidi
in iniquitate sua. Lco

[Cunct]e manus dissolventur et omnia
genua fluent aquis. Et
[accingent se ciliciis et] operiet
[eos for]mido. Et in omni facie con-
[fusio] et in universis capitibus
[c]alvitium. Argentum eorum foras
[pro]icietur et aurum eorum in sterquili-
[nium] erit. Argentum eorum et aurum
[eorum non] valebit liberare eos in die
[furoris do]mini. Animam suam non satura-
[bunt] et ventres eorum non implebuntur
[quia scand]alum iniquitatis eorum
[factum est]. Et ornamenta monilium
[suorum] in superbiam posuerunt. vi.
[Et] ymagines abhomina-
[tionum] suarum et simulachro-
[rum fece]runt ex eo. Propter hoc dedi
[eis illu]d in inmunditiam. Et da-
[bo ill]ud in manus alienorum ad di-
[ripien]dum et impiis terre ad predam.
[Et cont]aminabunt illud. Et avertam
[faciem] meam ab eis et vio-
[labunt] archanum meum et introi-
[bunt in] illud emissarii et conta-
[minabu]nt illud. Fac conclusio-
[nem quoniam] terra plena est iudicio
[sanguinum et] civitas plena est
[iniqu]itate. Et adducam pessi-
[mos d]e gentibus et possidebunt
[domo]s eorum. Et cetera. Per ebdam.
[Et factum] est in anno sexto in
sexto mense in quinta mensis.

ego sedebam in domo mea: et senes
Iuda sedebant coram me. Et cecidit
ibi super me manus domini dei. Et vidi:
et ecce similitudo quasi aspectus
ignis. ab aspectu lumborum eius
et deorsum ignis: et a lumbis eius et
sursum quasi aspectus splendoris
ut visio electri. Et emissa simi-
litudo manus apprehendit me
in cincinno capitis mei. Et eleva-
vit me spiritus inter terram et celum. et
adduxit me in Ierusalem in visione
dei iuxta ostium interius quod respi-
ciebat ad aquilonem: ubi erat sta-
tuum ydolum zeli. ad provocandam
emulationem. Et ecce ibi gloria dei
Israel: secundum visionem quam videram
in campo. Et dixit ad me. Fili
hominis. leva oculos tuos ad viam
aquilonis. Et levavi oculos
meos ad viam aquilonis. Et
ecce ab aquilone porte altaris
ydolum zeli in ipso introitu. Et di-
xit ad me. Fili hominis. putas ne
vides tu quid isti faciunt abhomina-
tiones magnas. quas domus Israel fa-
cit hic. ut procul recedam a sanctua-
rio meo? Et adhuc conversus vi-
debis abhominationes maiores.
Et introduxit me ad ostium atrii.
et vidi: et ecce foramen unum in parie-
te. Et dixit ad me. Fili hominis.